

maal, som ikke er rejst den sidste Dag i Finansudvalget, men som er rejst længe før Finansudvalget afsluttede sit Arbejde. Det ærede Medlem har haft lige saa god Tid til at sætte sig ind i denne Sag som i enhver anden. Vi have modtaget Deputationer, vi have modtaget Andragender om denne Sag. Det ærede Medlem har haft den rigeste Lejlighed til at sætte sig ind i den. Var det ærede Medlem misfornøjet med dette Forslag, hvorfor er han saa ikke selv kommen med et Forslag? Men det ærede Medlem har ikke rørt en Finger ved denne Sag; har i Virkeligheden ingen Interesse for den. Han har ikke andet at ofre paa den end tomme Talemaader. Det er det hele, det ærede Medlem har gjort i denne Sag.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Nu bliver det snart vanskeligt at forhandle med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), for han bliver jo længer jo mere gram i Hu. I Stedet for at tage Sagen ganske roligt, som den foreligger, giver det ærede Medlem sig nu til at bruge meget stærke Udtryk om Gaardmændene og Officererne og den ærede Ordfører og andre Medlemmer — ikke at tale om mig, som altid maa holde for, naar det ærede Medlem er i det Humør. Forholdet ligger simpelt hen saaledes, at dette Forslag er blevet indbragt i sidste Øjeblik, uden at Forslagsstillerne vide, hvor langt det rammer finansielt. Det er efter min Mening et agitatorisk Nummer og ikke andet. Det ærede Medlem paastod, at denne Sag vilde jeg sylte i en Kommission. Det kan det ærede Medlem ikke med Grund paastaa. Det er ikke mig, der har fundet paa at lægge denne Sag i en Kommission, det er den forrige Regering, som det ærede Medlem var Ven og Tilhænger af. Det er min Forgænger, der har nedsat en Kommission om denne Sag, og da dens Arbejde var forelagt her for Tinget, bleve de Herrer, der havde været medvirkende til at faa Kommissionen nedsat, utilfredse med dens Arbejde. Jeg har da ikke andet at sige, end at før man gaar ind paa en Lønforhøjelse i dette Tilfælde, maa man være klar over, hvad de vedkommende virkelig have.

Det ærede Medlem spørger, om denne af mig nedsatte Kommission skal undersøge, hvad Arbejderne havde i 1911. Ja, selvfølgelig skal den det. Jeg vil have klart oplyst, saa vidt muligt til Dato, hvordan Lønningerne ere i alle Tilfælde,

baade paa Orlogsværftet og i Hærens forskellige Virksomheder, og derefter maa jeg tage mit Standpunkt. Og naar det ærede Medlem skildrede i saa stærke Farver, hvor usselt disse Arbejdere vare stillede, spørger jeg det ærede Medlem: Hvordan ere Arbejderne stillede i de private Virksomheder? Hvordan ere Arbejderne stillede i Burmeister & Wains Fabrikker, som ligge nær op til Orlogsværftet? Hvis det ærede Medlem vil forhøre sig, vil han snart komme til Kundskab om, at ved Orlogsværftet ere Arbejderne bedre stillede. Dersom de ville arbejde i 10 Timer som hos Burmeister & Wain, vil det vise sig, at Forholdene paa Orlogsværftet, hvor de have en solid Stilling, hvor de have fast Arbejde baade Sommer og Vinter, og hvor de faste Arbejdere have saa mange Emolumenter, som jeg nævnedes før, ere ganske anderledes gode end i de private Virksomheder. Det er rigtigt, at jeg har sagt tidligere, at Staten skal være en human Arbejdsgiver, men der er Grænser for, hvor vidt Staten skal gaa, ogsaa af Hensyn til, at den derved kan forøge Lønningerne ogsaa i de private Virksomheder. Der er i det hele en Grænse for, hvad Staten kan bære af Udgifter til Orlogsværftet. Hvis man bliver ved at forøge Lønningerne, vil den Dag snart komme, da det Spørgsmaal for Alvor maa tages op, om man overhovedet kan opretholde Orlogsværftet eller ej. Det ærede Medlem er vel vidende om, at de 20,000 Kr., han foreslaar baade paa Krigsministeriets og paa Marineministeriets Budget, ere utilstrækkelige. Men det forekommer mig mærkeligt at stille Forslag om 20,000 Kr., naar han ved, at de langt fra strække til. Jeg har oplyst, at for Marinens Vedkommende vil Udgiften gaa op over 100,000 Kr., og for Hærens Vedkommende vil det Forslag, det ærede Medlem har indbragt, gaa op over 90,000 Kr. Det er altsaa ca. 200,000 Kr. Og hertil kommer det andet Spørgsmaal: hvorledes de, der tjene i alle de forskellige Stillinger, der ligge nær op til disse, skulle stilles. Saa vil Misfornøjelsen komme fra den Kant. En sørgelig Omstændighed er det, at Socialdemokraterne aldrig ere tilfredse med de Lønningsforhøjelser, der gives. Arbejderne maa nu en Gang ikke være tilfredse, de skulle stadig holdes utilfredse og misfornøjede med deres Stilling. Jeg synes, at disse Arbejdere have Grund til at være glade ved, at de kunne tjene den Løn, de tjene, med 8 Timers Arbejdsdag og for de